

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18081/2025
14.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Будимир П. Радивојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2116/25 од 03.09.2025. године, у седници одржаној 14.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ се као неоснована ревизија тужиоца изјављена против преиначујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2116/25 од 03.09.2025. године.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2116/25 од 03.09.2025. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене: посебна ревизија тужиоца изјављена против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2116/25 од 03.09.2025. године, допуне посебне ревизије тужиоца од 21.10.2025. године и 20.11.2025. године и ревизија туженог од 23.10.2025. године, све изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2116/25 од 03.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији П 1233/24 од 23.04.2025. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском тужиоца од 10.10.2023. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је тужени обавезан да тужиоцу исплати на име накнаде штете за посечена стабла шуме и изгубљени прираст на к.п. бр. .../... и .../... КО ... и потрошње огревног дрвета 116.495,20 динара, са законском затезном каматом почев од 23.04.2025. године, као дана пресуђења па до исплате, док је за износ преко досуђеног, па до траженог од 4.192.000,00 динара са законском затезном каматом на ту разлику, тужбени захтев тужиоца одбијен. Ставом трећим изреке, привремена мера усвојена

решењем Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији П 3885/2021 од 28.12.2021. године остаје на снази до правноснажног окончања овог парничног поступка. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.640,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 2116/25 од 03.09.2025. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужиоца, а жалбу туженог делимично усвојио, па је преиначио пресуду Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији П 1233/24 од 23.04.2025. године, у побијаном, усвајајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен део тужбено захтева којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете на име потрошње огревног дрвета исплати износ од 16.500,00 динара, са законском затезном каматом, почев од 23.04.2025. године, као дана пресуђења па до исплате, а обавеза туженог да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка снижена са износа од 45.649,00 динара на износ од 27.160,00 динара, док је у преосталом делу жалба туженог одбијена, а првостепена пресуда, у одбијајућем и преосталом усвајајућем делу потврђена. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, благовремене ревизије су изјавили тужилац и тужени, због погрешне примене материјалног права, тако што се тужилац у ревизији коју је изјавио преко пуномоћника, адвоката, позвао на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, а лично је доставио и две допуне своје посебне ревизије од 21.10.2025. године и 20.11.2025. године, док је тужени ревизију против другостепене пресуде изјавио лично.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у преиначујућем делу у смислу одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...10/23), и одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), па је утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле купопродајни уговор 21.11.2020. године, којим је констатовано да је продавац, тужилац, власник шуме 3. класе, на парцели бр. .../... у КО ..., у Општини ..., као и на парцели .../..., која је у кат.непокретности укњижена на име ВВ, а продавцу је припала по правноснажној пресуди Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији П 266/05, која је извршна 02.04.2006. године. У члану 2. Уговора уговорено је да продавац продаје купцу сва стабла дрвећа које се налазе у шуми, која се простире на ове две парцеле на дан закључења овог Уговора, с тим што купац не сме сећи она стабла чији је обим при усправном мерењу на висини од 150 цм од земље мањи од 27 цм и мора их оставити за прираст. У члану 5. уговорено је да у наредним годинама, купац, као власник предметних стабала има право да изврши сечу и извлачење истих динамиком и временом које одреди предузеће надлежно за газдовање шумским земљиштем (ЈП "Србијашуме"), дозначавањем предметних стабала, а у члану 6. да је продавац, као и његови наследници, дужан да сваке године прибавља дознаке од

надлежног шумара, како би купац могао да изврши легалну сечу предметних стабала која овим уговором постају његово власништво, до тренутка када сва предметна стабла буду исечена, при чему је купац дужан да сноси трошкове дозначавања. На име испуњења уговора тужилац је од туженог 21.11.2020. године наплатио купопродајну цену од 4.500 евра. Тужени је током 2021. године вршио сечу стабала на наведеним парцелама на основу извршених дознака од стране надлежне шумске управе, тако што је ангажованим радницима наложио да секу дрвеће које је било дозначено и обавестио их да неће бити проблема уколико, том приликом, изврше сечу и оног дрвећа које није дозначено. Приликом изласка на лице места, у предметну шуму, тужилац је приметио да је тужени исекао и стабла која нису дозначена за сечу, о чему је, о затеченом стању, обавестио шумску управу у Малом Зворнику. Надлежни техничар за приватне шуме је, 18.05.2021. године, изашао на лице места и сачинио обавештење о извршеним бесправним радњама, тако што је констатовано да је, поред дозначених стабала за сечу, извршена и сеча 138 стабала цера, багрема и букве, без дознаке. Тужилац је 15.01.2022. године купио 3 кубика дрва од ГГ, за огрев, по цени од укупно 16.500,00 динара, односно 5.500,00 динара по кубуку.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је обавезао да тужиоцу на име накнаде штете за огревно дрво потребно за редован огрев, јер не може редовно да користи огревно дрво из своје шуме, исплати износ од 16.500,00 динара, налазећи да тужилац није понудио ни један поуздани доказ у прилог тврдњи да је претрпео штету у износу преко тог износа за који је доставио признаницу, па је првостепени суд, у погледу те чињенице применио правило о терету доказивања, у смислу 231. став 1. и 2. Закона о парничном поступку.

Другостепени суд је, преиначењем првостепене пресуде у том делу, одбио тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд туженог обавезе да му на име накнаде материјалне штете на име потрошње огревног дрвета исплати износ од 16.500,00 динара, са траженом каматом. Није спорно да је тужени посекао стабла за која је уговором предвиђено да морају бити изузета од сече из разлога што је требало да иста послуже за прираст тужиоцу, због чега, по оцени другостепеног суда, тужилац свакако та стабла не би користио за огрев, односно, тужилац би морао да купује огревно дрво и у ситуацији да је тужени поштовао уговорне одредбе у целости, па тужилац не може истовремено да потражује од туженог накнаду штете и на име изгубљеног прираста и посечене дрвне масе, на име потрошње огревног дрвета, јер се та два основа међусобно искључују.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је, преиначењем првостепене пресуде, правилно применио материјално право.

Одредбом члана 155. Закона о облигационим односима, прописано је да је штета умањења нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и наношење другог физичког или психичког бола или страха (нематеријална штета). Накнада материјалне штете прописана је одредбом члана 185. истог Закона, тако што је одговорно лице дужно успоставити стање које је било пре него што је штета настала (став 1.), а уколико успостављање ранијег стања не уклања штету потпуно, одговорно лице дужан је заостатак штете дати накнаду у новцу (став 2.). Кад успостављање ранијег стања није могуће или кад суд сматра да није нужно да то учини одговорно лице, суд ће одредити да оно исплати оштећенику одговарајућу

своту новца на име накнаде штете, на основу одредбе члана 185. став 3. Закона о облигационим односима. У смислу одредбе члана 189. став 1. истог Закона, оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи.

У конкретном случају, купопродајним уговором које су парничне странке закључиле 21.11.2020. године, одредбом члана 2., уговорено је да продавац продаје купцу сва стабла дрвећа које се налази у шуми, која се простире на две парцеле (.../... и .../... КО ...), на дан закључења овог уговора тако да купац не сме сећи она стабла чији је обим при усправном мерењу на висини од 150 цм од земље мањи од 27 цм и мора их оставити за прираст. Тужени је исекао стабла која је, на основу наведене одредбе уговора, требало да остави за прираст, што значи да сечом тих стабала тужилац није претрпео штету чију накнаду овом тужбом тражи, јер та стабла нису ни била предвиђена да се користе као огревно дрво тужиоцу. Тужилац би, дакле, свакако био дужан да огревно дрво за своје потребе набави на други начин, а не сечом стабала из предметне шуме, па је другостепени суд правилно његов тужбени захтев за накнаду материјалне штете одбио.

Наводи ревизије тужиоца о томе да је он сиромашан и да нема других средстава за живот него управо спорну шуму из које се лично снабдевао огревом, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде, у преиначујућем делу. На основу одредби купопродајног уговора од 21.11.2020. године, тужилац није имао могућност да стабла које је купац био дужан да остави за прираст користи као огревно дрво, па му тужени, сечом тих стабала, није причинио штету. Ово посебно када се има у виду да је одредбом члана 6. горе наведеног Уговора, уговорено да продавац, као и његови наследници је дужан да сваке године прибавља дозволе од надлежног шумара, како би купац могао да изврши легалну сечу предметних стабала која овим уговором постаје његово власништво до тренутка када сва предметна стабла буду исечена, дакле, и она чија је сеча изузета одредбом члана 2. купопродајног уговора од 21.11.2020. године. Због тога, тужилац неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против потврђујућег дела побијане пресуде.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име измакле користи, на основу утврђеног чињеничног стања да је при сечи стабала на парцелама

.../... и .../... КО ... у Општини ..., тужени посекао стабла која, на основу одредбе члана 2. купопродајног уговора закљученог са тужиоцем 21.11.2020. године, није смео да сече, а чија је вредност 99.995,20 динара, док тужилац није доказао да је штету на име измакле користи претрпео у вишем износу од тог износа, признатог првостепеном пресудом. Тужилац у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу износа изгубљене користи, међутим, то није разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, док на друге разлоге који су предвиђени том одредбом закона, тужилац у посебној ревизији не указује.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одредбом члана 85. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима изузев ако је сама адвокат. Сходно томе, ревизију и друга ванредна правна средства у име странке може да изјави искључиво адвокат.

Допуне посебне ревизије од 21.10.2025. године и од 20.11.2025. године, тужилац је изјавио лично, а тужени је ревизију од 23.10.2025. године, против побијане правноснажне пресуде изјавио такође лично, што значи да су те ревизије недозвољене у смислу одредбе члана 85. став 6. Закона о парничном поступку, јер из стања у предмету не произлази да су парничне странке адвокати.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 10.12.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 4.075.504,80 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца изјављена преко пуномоћника, адвоката, против потврђујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**